

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vrednitišvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 76.

Ljubljani, v ponedeljek 4. aprila 1892.

Letnik XX.

Šolska debata v deželnem zboru Koroškem.

12 Celovca, 3. aprila.

Ze več let sem je najzanimivejši del vsakoletnih obravnav koroškega dež. zbora šolska debata. Slovenska gg. poslanca porabita te priliko, da opozarjata na dolgoletne krivice, ki se nam godé na šolskem polju; nasprotniki pa se ob tej priliki oglašajo, da „po svojem“ pobijajo naše težnje in prizadetje. Da pri tem vsako leto z resnico hudo pridejo v navskriž, za to se ne zmenijo dosti, to gré na rovaš „temeljitosti“.

Letos se je vršila šolska debata v XVII. seji dne 28. marca. V generalni debati oglašil se je prvi g. poslanec Muri ter izjavil, sklicevaje se na dež. glavarja ob otvorjenju tekočega zasedanja ostentativno naglašene besede: „mir in delo“, v svojem kakor v imenu č. g. Gr. Einspieler-ja, da bodeta glasovala proti šolskemu proračunu. Kajti postavnim pravicam ter izrečnim željam slovenskega prebivalstva dež. šolski svet doslel v kljub mnogim prošnjam ni še ugodil.

Mirne in povsem opravičene besede g. Murija so močno zbudile znanega dr. Ubl-a, ki je v germanizatorskem svojem delovanju že osivél in ki je že postal pravi mojster v puhli zofistiki in zavijanju resnice. Poprijel se je ta mož zares nehvaležnega posla: oprati zamorca, to je opravičiti postopanje našega deželnega šolskega sveta nasproti Slovincem — dokazati, da je tá šolska oblast postopala nasproti slovenskemu prebivalstvu čisto postavno „uzajemno z večjim delom prebivalstva“, ter da se „kjerkoli so zahtevali prometni odnošaji in dejanjsko obstoječe potrebe, naj se uvede slovenski pouk, ni obojavljal, tem potrebam ustreči v polni in čisti meri.“

Dr. Ubl izvestno sam sebi ni verjel, govoreč te besede. Čudimo se le njegovi smelosti, s katero se postavi nasproti vsej resnici in pravici. Vse pritožbe

in prošnje, katere so koroški Slovenci tekom 20 let vložili proti sedanjí šoli, premnoge šolske obravnave v državnem in deželnem zboru, kar se je o naših šolah doslej pisalo po slovenskih časnikih, vse to je glasen odgovor tem besedam!

Dr. Ubl je razpravljaj tudi prošnje za slov. šole, ki so se minolo leto odposlale naučnemu ministerstvu. Hudoval se je najprej nad našim katoliško-političnim društvom in knjižici, ki jo je izdalo to društvo v poduk, kako naj se dosežejo slovenske šole. Pokazal pa je dr. Ubl, da omenjenih knjižic niti ne pozná ne, ali k večjemu iz „Freie Stimmen“, in da mu je malo do stvari, tem več pa tega, da obira in denuncira razne osebe, delujoče pri tem društvu. — Naglašal je, da so vse peticije, katere so se odposlale gledé šol, umetno narejene, da ljudstvo o njih vsebini ni ničesar vedelo, da so podpisi ponarejeni, itd. Vse to je dr. Ubl trdil, a nikar ne dokazal, ker so dokazi sploh tega gospoda najslabša stran. Tudi ni treba misliti, da je nam besedičenje dr. Ubla novo; nikakor ne! Vse, od prvega do zadnjega, brali smo v zadnjih štirih mesecih črno na belem v tukajšnjih „Fr. Stimmen“, tako da je dr. Ubl pogreval samo stare fraze, koje je ta list že pred meseci ponujal svojim bralcem.

Več dopisov v „Fr. St.“ se je svoječasno tudi popravilo, bodisi v „Fr. St.“, bodisi v „Miru“. Toda v poštev jemati tudi popravke, zdelo se je nepristranskemu dr. Ublu — odveč!

Kakor rečeno, sumničil je dr. Ubl pri nekatereh prošnjah pristne podpise, pri drugih mu niso po volji križi, pri tretjih zopet se je izpodtikal nad osebami, ki so prošnje spisale. In gledé zadnjega je zlasti jedno prošnjo prav na široko raztegoval.

Pred vsem pa naj vprašamo, kdo naj prošnjo spiše, da najde v očeh g. dr. Ubl-a milost? Duhovnik ne sme, učitelj ne sme in ne more, kmet sam ne zná, ali pa se ne upa.

V neki občini jo je iz prijaznosti do kmetov spisal neki mlad vaščan. Toda to je dr. Ubl-u, „vnetemu“ za blagor slovenskega ljudstva, kar kri zaglalo v glavo. In zakaj?

Med vrstami beremo v nasprotnih listih, da smatrajo to za hud pregrešek; kajti čemu sicer toliko poudarjajo spisatelja prošnje, čemu omenja dr. Ubl celó zavodov, v kojih se je vzgojeval? Če je postopanje onega mladeniča bilo nepostavno, čemu se to ne pové kar naravnost, a se ob ob enem navede tudi postava, zoper koje se je dotičnik „pregrešil“?!

Je li pa g. doktor s svojim besedičenjem morda slovenskim kmetom hotel samo nasvetovati, naj hodijo v takih slučajih h kakemu odvetniku, najboljše k njemu samemu? No, slovenski kmetje ne jemljejo toliko v poštev osebe, ki jim kakšno prošnjo spiše, marveč vpoštevajo to, kar je v prošnji zapisano; zato bodo tudi radi ustregli blagi volji dr. Ubl-a; samo za to bodo pa prosili, da jim piše gosp. doktor prošnje brezplačno in po njih trmi!

(Konec sledi.)

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja, dné 2. aprila.)

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob polu 11. uri.

Poslanec Kersnik poroča o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske za dovolitev rednih letnih podpor šolskim vrtnarjem ter v imenu finančnega odseka predlaga:

„Deželnemu odboru se naroča, izposlovati pri c. kr. deželnem šolskem svetu, da se

1. določi natanko, kakšen in kako mora biti obdelan šolski vrt na Kranjskem, da se ga prišteva uzornim, in

2. da se šolskim vrtnarjem (učiteljem), ki so naredili, oziroma ki vzdržujejo tak vrt, pripozna

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XIII.

Ko je Mihajlov zagledal bombo, vlegel se je na tla ravno tako kakor Praskuhin; ne da se povedati, koliko je premislil in prečutil ti dve sekundi, ko je ležala bomba še cela pred njim. V mislih je molil Boga in rekel: Zgodi se tvoja volja! In zakaj sem vstopil v vojno službo — in pri tem si je še mislil — in še pristopil k pešcem, da se udeležim vojne. Mari bi ne bilo bolje, ko bi bil ostal v ulanskem polku v mestu T. in se zabaval. Ali sedaj je, kar je. In začel je šteti: jeden, dva, tri, štiri, uganjajoč po tem, če našteje parno številko, ko razpoči, ostane živ, če pa neparno, bode ubit. „Vsega je konec, ubit sem,“ mislil je, ko je razpočila bomba, (pomnil ni več, ali je naštel do parnega ali neparnega števila), čutil je udar in pa hudo bolečino na glavi. „Gospod, odpusti mi moje grehe,“ izpregovoril je, plosknil z rokama in znak pal brez čuvstev.

Ko se je zopet zavedel, čutil je kri, ki mu je tekla po nosu, in pa bolečino v glavi, ki je bila dosti manjša. „Duša odhaja,“ mislil je, kaj pa bode

tam? Gospod! sprejmi z usmiljenjem mojo dušo. — Samo to je čudno,“ presojal je, da umirajoč tako jasno slišim korake vojakov in pa pokanje strelav.

„Daj nosilnice . . . ej . . . ubilo je stotnijskega poveljnika!“ zaklical je prav pred njegovo glavo glas, kateri je on nehoté spoznal kot glas bobnarja Ignatjeva.

Nekdo ga je prijel za rami. Poskusil je odpreti oči, ali zagledal je nad glavo temnočrno nebo, množine zvezd in pa dve bombi, ki sta leteli nad njim, jedna za drugo, zagledal je Ignatjeva, vojake z nosilnicami, nasip ob jarku in prepričal se je, da je še vedno na svetu.

Bil je s kamnom lahko ranjen v glavo. Prvi njegov vtis bil je nekako obžalovanje; tako dobro in mirno se je pripravljaj za odhod tja, da mu je bil neprijeten povrat k dejanjstvenosti z bombami, jarki in krvjo; drugi vtis je bil nepopisno veselje, da je še živ, tretji pa želja, da skoro pride iz utrdbe. Bobnar je zavezal z robcem glavo poveljniku svojemu, prijel ga za roko, da ga popelje na obvezališče.

„Kam vendar grem?“ mislil je podstotnik, ko se je malo bolje zavedel. — Moja dolžnost je, ostati pri stotniji in ne hoditi naprej, tembolj, ker stotnija kmalu pride iz ognja,“ rekel mu je neki notranji glas.

„Ni treba,“ rekel je in odtegnil roko postrežljivemu bobnarju; „ne pojdem na obvezališče, temveč ostanem pri stotniji.“

In povrnil se je nazaj.

„Bolje bi vam bilo, da vam preobvežejo, kakor se mora, kajti vam se le zdi, da to sklenje ni nič, le pogledjte, kako vam vroče in slabo prihaja, vaše blagorodje!“

Mihajlov se je ustavil v neodločnosti. Ubogal bi bil Ignatjeva, da se ni spomnil, koliko je mnogo težje ranjenih na obvezališču.

„Morda bi se gospodje doktorji nasmehnili moji praski,“ pomislil je podstotnik in šel odločno, ne zmeneč se na svete bobnarjeve, nazaj k stotniji.

„In kje je Praskuhin, ki je šel z menoj?“ vprašal je praporščika, kateri je peljal stotnijo, ko so se srečali.

„Ne vem . . . najbrž je ubit,“ odgovoril je nerad praporščik.

„Ubit ali ranjen, še tega ne veste? Saj je bil z vami. Zakaj ga niste pobrali.“

„Kako ga hočemo pobrati, če je pa tako hudo streljanje!“

„Kako, da ga pustite, Mihael Ivanič,“ rekel je Mihajlov jezno, „če je morda še živ. Pa če tudi je ubit, pobrati bi bili morali truplo.“

„Kako bode živ, ko vam rečem, da sem sam stopil zraven in videl,“ rekel je praporščik. „Glejmo,

letna redna remuneracija v znesku 36 gld., in sicer do preklica, to je, dokler je vrt uzoren, oziroma dokler je podpora za pouk v kmetijstvu, ki znaša sedaj po nastavku v proračunu normalno-šolskega zaklada 1600 gld., — na razpolaganje.“

Sprejeto.

Isti poročila obširneje o prošnji c. kr. kmetijske družbe za podporo v namen splošne razstave leta 1894 v Ljubljani ter v imenu finančnega odseka nasvetuje:

„Deželni zbor izreka, da je pripravljen, deželno razstavo, ki se ima napraviti leta 1894, podpirati z deželnim doneskom 15.000 gld., ob enem pa naroča deželnemu odboru, da od kmetijske družbe preskrbi potrebno načrte in program te razstave s proračunom vse potrebnosti in pokritja ter ga v prihodnjem zasedanju predloži deželnemu zboru.“

Poslanec baron Schwegel meni, da si kmetijska družba stavi preveliko nalogo. On sicer ni načelno proti razstavi, ker rad pritrdi poročevalčevim besedam, da more tudi kranjska dežela kaj pokazati vnanjemu svetu. Toda on pogoša natančnega programa in gotovejšega proračuna.

Poročevalec Kersnik je več pojasnil pri svojem utemeljevanju, kakor je v prošnji sami. V komisiji za to razstavo bi morali biti zastopani vsi faktorji, kateri morejo zagotoviti uspeh. Zastopani bi morali biti vsi krogi brez razlike.

Drugo vprašanje je finančno. Poročevalec je omenil, da so troški približno proračunjeni na 50.000 gld. Ta svota zdi se govorniku prenizka za tako obširen program. Pred vsako razstavo je požrtvovalnost navadno velika, a ko je treba po razstavi pokrivati primanjkljaje, tedaj se ohladi. In kdo naj pokrije mogoči primanjkljaj?

Moralno dolžnost prevzame deželni zastop. če hoče, da se razstava uresniči. Časa je še dovolj, torej naj se v prihodnjem zasedanju predloži natančnejši program in proračun in tedaj naj deželni zbor dovoli primerno podporo.

Poročevalec je omenil, da je vstopnina proračunjena na 21.000 gld. Ta svota se govorniku zdi previsoka, ker po tem računu bi vsak dan moralo povprek obiskati razstavo do 1500 oseb, česar pa se ne moremo nadejati. Zato nasvetuje:

„Prošnja kmetijske družbe za podporo v namen razstave leta 1894 se izroči deželnemu odboru z naročilom, da kmetijska družba predloži nadroben program nameravane razstave s kolikor mogoče natančnim proračunom in izkazom pokritja vseh troškov, kakor tudi primeren garancijski zahal, in o tem naj deželni odbor v prihodnjem zasedanju poroča ter stavi primerne nasvete.“

Poslanec Povše prav odločno ugovarja predgovorniku in toplo priporoča predlog fin. odseka. V komisijo so bili poklicani zastopniki vseh korporacij, o katerih se sploh more pričakovati zanimanje za stvar. V komisiji so delegata dež. odbora gg. dr. Schaffer in dr. Vošnjak, zastopniki mesta, trgovske in obrtniške zbornice. Gotovo se bo ta odbor za

prirejevanje razstave — še pomnožil in tudi vis. vlada morda pošlje svojega zastopnika. Natančni program in proračun se sicer še nista sestavila, ker komisija je le v načelu sklenila, da se vprašajo razne korporacije, koliko bi kmet. družba smela pričakovati podporo. Ko se vse te korporacije izrazijo za gotove podpore, potem bo mogoče sestaviti natančen proračun. Zato naj danes dež. zbor v principu izreče, koliko podpore je pripravljen dovoliti, ker gg. deželna odbornika bode ta kot delegata v komisiji že skrbela za potrebno kontrolo. (Dobro! na levi in v centru.) Pričakovati smemo, da bo kranjska razstava na čast deželi in morda celo bolje uspela, nego lanska v Zagrebu. Treba je, da tuji zvedo, kaj se more dobiti tudi pri nas. Pričakovati pa smemo, da se bodo tudi veleposestniki udeležili deželne razstave, posebno s pridelki gozdarstva. Pa tudi sadjarstvo naše more razstaviti lepe pridelke. Po vsem tem je potrebno, da že sedaj dež. zbor izreče pripravljenost, dovoliti 15.000 gld. v ta namen.

Posl. Svetec podpira predlog fin. odseka, ker bi drugi faktorji ničesa ne dovolili, ko bi deželni zbor ne dovolil podpore.

Poročevalec Kersnik izraža veselje, da se od nobene strani načelno ni ugovarjalo podpori in se je vsa debata vršila mirno in stvarno. Apeluje na zastopnike veleposestva, da bodo gotovo podpirali to podjetje, ki bo na čast skupni naši domovini. (Dobro, klici na levi in v središču.)

Pri glasovanju je bil sprejet predlog fin. odseka z glasovi slovenske večine.

Poslanec baron Schwegel poroča o prošnji zdravnika na Bledu dr. E. Klimeka za podporo ter nasvetuje: „Svota 200 gld. kot dopolnilo plače zdravnika v zdravilišču na Bledu se vstavi kot potrebnost dež. zaklada za l. 1892 in dež. odbor se pooblašča, da dovoli to podporo na podlagi potrebnih informacij.“ — Predlog obvelja.

Poslanec dr. vitez Bleiweis v imenu fin. odseka nasvetuje:

„Deželnemu odboru se naroča, izposlovati pri c. kr. deželni vladi podelitev ustanove slepemu J. Gostinčarju iz Gostince v svrhu enoletnega obiska zavoda za slepe v Lincu.“ — Obvelja.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. aprila.

Notranje dežele.

Deželni zbori. Sprva se je mislilo, da bi deželni zbori zborovali le do Velike noči, ali sedaj se pa že govori, da bodo vsaj nekateri zborovali še po Veliki noči. To je tudi potrebno, če se pomisli, da lani deželni zbori niso zborovali. Letos se deželni zbori najbrž ne bodo potem več sklicali. Pred shodom državnega zbora najbrž vsi deželni odbori ne bodo pripravili še gradiva. V avgustu in septembru bi torej zborovanje ne bilo lahko mogoče. Konec septembra se pa snide državni zbor, ki bo zboroval neprestano do Božiča, da pravočasno reši budget.

Ko se je pričel, da je Praskuhin ubit, je Mihajlov ihteč in držeč z roko zaveso, ki se mu je spodrsnila z glave, katera ga je začela silno boleti, hitel nazaj. Batalijon je že bil pod klancem, na kraju, kamor že skoro ni dosegalo streljanje, ko ga je dohitel Mihajlov. Rečem, da skoro ni več dosegalo streljanje, kajti tudi sem je še semtertje priletela kaka bomba.

„Vendar se grem jutri zapisat na obvezališče,“ mislil si je podstotnik, ko ga je prevezaval prišedši vojaški ranocelnik.

XIV.

Na stotine svežih okrvavljenih teles ljudij, pred dvema urama polnih raznih visokih in majhnih nad in želj, z otrpnelimi člani je ležalo v cvetoči dolinici, ki je ločila trdnjavo od jarka, in pa na ravnih tleh sebastopoljske mrtvašnice; na stotine ljudij je s kletvinami in molitvami na suhih ustih se plazilo, obračalo in stokalo, nekateri mej mrtvimi trupli v cvetoči dolinici, drugi pa na nosilnicah, na pričinah in na okrvavljenih tleh na obvezališču, in vendar je ravno tako kakor prejšnje dni se začelo svitati nad Salunsko goro, pobledle migljajoče zvezde, vzdignile se bele megle iz temnega morja, zasvetila se rdeča zarja na vzhodu, razpustili se rdečkasti oblaki na svetlomodrem nebu in ravno tako kakor prejšnje dni obveščajoč veselje, ljubezen in srečo vsemu oživelemu svetu priplavalo mogočno prelepo svetilo.

(Dalje sledi.)

Dolenja Avstrija. Deželni zbor se je izrekel, da bi se zopet uvelj nekdani ranocelniki, da se odpomore pomanjkanju zdravnikov na deželi. Za ta predlog so glasovali poslanci kmetijskih občin in pa protisemitje. Dunajski liberalni listi se jako jezijo zaradi tega sklepa. „N. Fr. Pr.“ piše celo, da so poslanci kmetijskih občin pokazali, da so bolj neumni, nego njih volilci.

Gorenja Avstrija. Danes se v deželnem zboru začne debata o premembi zakona o šolskem nadzorstvu. Odsek je vsprejel predlog poslanca Ebenhocha. Liberalci so mu seveda ugovarjali. Vlada se pa še ni izjavila. Namestnik je rekel v budgetnem odseku, da še nima nobenih inštrukcij. Pričakovati je, da bo deželni zbor pojasnil vladno stališče.

Podržavljenje telefonov. Jeseni bode bajé vlada v državnem zboru predložila predlogo, da se podržavijo vse telefonske zveze v Avstriji z novim letom prihodnjega leta.

Bukovina. Danes so se začele volitve za deželni zbor v Bukovini. V kmetijskih občinah bode volilna borba le v dveh okrajih huda. V enem okraju kandiduje nemški liberalci proti Rusinu, v drugem pa nemški liberalci proti Rumunu. Da bi pa bolj gotovo zmagali, so nemški liberalci postavili za svoja kandidata okrajna sodea v dotičnih krajih. — V Črnovicah je zmaga nemškoliberalne stranke gotova, alicami nemški listi priznajo, da bodo zmago odločili le poljski in rumunski glasovi.

Ogersko. Pomenljivo je, da je letos predlog skrajnih levičarjev, da se osnuje poseben ogerski dvor, v ogerskem državnem zboru bil zavržen le z 28 glasovi. Mnogo vladnih pristašev se je odtegnilo glasovanju. Iz tega se vidi, da se na Ogorskem vedno bolj množi število tistih, ki bi se radi v vseh zadevah odločili od Avstrije, izvemši osebo vladarjevo. Predlog opozicije bi bil baje še večino dobil, da ni vlada obljubila, da bo deželni zbor pri otvarjenju državnega zbora navzoči le ogerski dignitarji.

Vnanje države.

Srbija. Pogajanja o sestavi nove vlade še niso končana. Imena ministrov, katere je Pašić naznanil v radikalnem klubu, so le imena onih oseb, katere on želi, da se pokličejo v ministerstvo. Zastan vojnega ministra je še nekoliko nasprotje mej regentstvu in vlado. Vlada bi rada, da se to mesto izroči Velimiroviću, regentstvo pa sili na to mesto generala Bogičevića. Posebno se regent Belimarković brani, da bi se za vojnega ministra imenoval kak radikalec. Govori se že, da Pašić odstopi, ako regentstvo ne odjenja. Regentstvo pa baje že preti popolnoma z liberalnim ministerstvom, ki bi seveda moralo razpustiti zbornico.

Rusija in Nemčija. Veleposlanik ruski v Berlinu je bil te dni v Peterburgu, kjer so bila važna posvetovanja, pri katerih je bil tudi general Gurko in več drugih generalov in diplomatov. Vojski so se baje izjavili, da je vojska pač pripravljena za obrambo, ne pa za napad. Dokler vsa vojska ne bo deželno preskrbena z novimi puškami, ne morejo začeti Rusi vojne. Šuvalov se je potegoval za Nemčijo, da nema nobenih sovražnih nakan proti Rusiji. To Šuvalova postopanje je posebno razveselilo nemškega cesarja. Ko se je veleposlanik povrnil iz Peterburga, našel je v svojem stanovanju cesarjevo podobo v lepem okviru, katero mu je poslal cesar v dar.

Francija. V Parizu se prebivalstvo nikakor še ni popolnoma pomirilo. Iz hotela, v katerem so prišli Ravachola, se je izselilo več strank, ker se bojé, da bodo anarhisti razstrelili hotel. Vedno sta v tem hotelu dva policista, ki stražita, da se ne priklati kak anarhist in ne umori natakarka, ki je Ravachola izdal. Več anarhistov še niso prijeli. To kaže sledeči dogodek. Neki pariški list je hotel prinesiti podobo anarhista Mathieua. Hitro so to anarhisti izvedeli in v pismu zapretili, da bodo že zaprečili, da se podoba ne bode tiskala. To se je tudi zgodilo. Na potu v tiskarno se je kliše tako spridilo, da ga ni več moč spoznati.

Španija. Tudi španska vlada je začela strogo stopati anarhistom na prste. Več tujih anarhistov, posebno francoskih, je že iztirala.

Tonking. V tej deželi tudi sedaj še ni miru. Zadnji čas bili so boji, v katerih je palo 20 francoskih vojakov, mej njimi 3 častniki. Vstaši so morali baje popustiti utrjene pozicije. Vse pa kaže, da francosko gospodstvo še ni popolnoma utrjeno v tej deželi.

Izvirni dopisi.

Izpod Jelovice, 1. aprila. Jeli res tako usojeno, da kraj, kojega prebivalstvo je tako nadarjeno, in marljivo mora propasti? Komaj se prikaže upapolna iskra, koja obeta pomoč vsaj v skrajnih silah trpljenja in boleznih, že se dvigne kraj za krajem nad nas in kar z zavihanimi rokavi razbija nasvete pravičnih in odločnih mož —, kojim je resna volja vendarle pomagati trpečemu ljudstvu. Zakaj vendar to!? Privoščite nam dobroto, koja tako živo potrebujemo.

Kako živa potreba je zdravnik v Kropi, bi lahko navedel celo vrsto dokazov iz siromašnega življenja trpinov, koji glasno kličejo, po pomoči.

da sami zdravi uidemo. Kanalje so začeli spuščati topove kroglice,“ pristavil je.

Mihajlov je šel in prijel se za glavo, ki ga je strašno zbolela.

„Ne, vsekako ga moramo iti pobrat, morda je še živ,“ rekel je Mihajlov. „To je naša dolžnost, Mihael Ivanič!“

Mihael Ivanič mu ni odgovoril.

„Lej, prej ga ni dal pobrati in sedaj je treba poslati vojake same. In kako jih poslati mej tem streljanjem, lahko katerega ubijejo,“ mislil si je Mihajlov.

„Fantje! iti je treba nazaj — pobrati častnika, ki je tam ranjen,“ rekel je ne preveč glasno in ukazujoče, čuteč, kako neprijetno bo vojakom izpolniti to povelje. In res, nikdo ni pristopil, da bi izpolnil povelje, ker se z imenom do nobenega ni bil obrnil.

„In morda je pa res umrl in ni vredno ljudi goniti v nevarnost. Kriv sem tudi samo jaz, ker nesem takoj poskrbel. Sam grem in pogledam, je li še živ. To je moja dolžnost,“ rekel je Mihajlov.

„Mihael Ivanič! peljite stotnijo, jaz vas že do tečem.“ rekel je, z jedno roko privzdignil suknjo, z drugo se je pa vedno dotikal podobice priprošnjika Mitrofanu, v katerega je imel posebno zaupanje, in stekel je po jarku.

Eno takih žalostnih a resničnih dogodeb bodem pa le povedal: Nekoč sem jo zjutraj zarano mahal proti Radovljici, ko srečam moža upalega lica, kalnih oči; vtrujenost ga je tako spremenila, da sem koj opazil, da je mož nesrečen in v hudi revii. Prijazno mu zakličem: Od kod pa prideš M.? Zamolklo mi jame pripovedovati, da mu je doma žena v grozovitih mukah in da je od sinoč od 10 ure in zjutraj do dveh čakal v Radovljici zdravnika, sedeč Homanovem zidu, a zaman, menda ga ni bilo doma, in mož se je moral vrniti brez pomoči! Drugi dan še le je prišel g. doktor iz Radovljice, a prekasno. Ravno tisti mož je še tisti dan imel dva mrtveca v hiši, koja sta se siloma rešila — nadaljnih muk.

In potem recite, ali ni v Kropi zdravnik potreben? V Radovljici pa je drugi zdravnik skoraj odveč. Ako kak radovljiški veljak zboli, pokličejo si zdravniško pomoč iz Kranja ali Ljubljane.

Drugi zdravnik bivajoč v Radovljici bi pa tudi okoličanom, Podstolčanom i nam prav nič ne koristil. Kdor zmore voz, da pojde v Radovljico po zdravnika, bode gotovo prosil za pomoč le gospoda doktorja in drugi zdravnik bode sedel doma. Saj sem mnogokrat na lastna ušesa slišal pokojnega g. Saurava, da nima nič posla in da ga nihče ne kliče! Toraj Vam je vse jedno, ali imate drugega zdravnika v Radovljici ali ne. Nasprotno pa ni vse jedno, ali je v Kropi zdravnik, ali ga ni.

Morda se nekateri še celo bojé, da bi si utegnili v Kropi nastanjeni okrožni zdravnik omisliti lastno lekarno, kakoršno je že pred leti imel slavn zdravnik Pogačnik. Povedal sem toraj od srca golo resnico in še to dostavim, da bi bilo povsem pravično, ko bi nam to kraj Save privoščili zdravniško pomoč, kakor mi Radovljičanom bratsko privoščimo sodišče in politično oblast.

Z Notranjskega, 31. marca. Prošnji Budanjcev in Sanaborcev dali sta v deželni zboru povod živahni debati, pri kateri se je čvrsto potezal gosp. Lavrenčič za svoje rojake, za kar mu bodo Vipavci gotovo hvaležni. Ne bi te stvari omenjali, ko bi ravno pri razgovoru o navedenih prošnjah ne hoteli nekateri poslanci uveljaviti načela, s katerim se nikakor ne strinjamo.

Povdarjalo se je, da so prošnje takih majhnih občin preveč lokalne, premalenkoste in da se je bati, če se ustreže eni, da deželni zbor ne bo imel miru pred takimi prošnjami. Čemu brž toliko strahu? Ne vemo sicer, kako zelo so Sanaborci potrebni podpore, a to vemo, da potrebni so je vsekako, ker nam je znano, kje leži Sanabor. To je bila stvar poslancev pretresati predlog, ali se sme podpora dovoliti ali ne. Nikakor pa ni po našem mnenju prav, da se prošnja odkloni zato, ker jo je doposlala revna, pod gorovjem skrita občina. Ali naj smejo v prihodnje prositi samo bogati, ali pa se sme prositi samo za tisočake? Ako bode deželni zbor dovoljeval tisočake, znebil se jih bo lahko, samo gleda naj, kam jih obrne. Za gledišče se sme dovoliti 100.000 gld. in še 20.000 in še, če bi bilo potrebno; ravno tako smejo tisočaki biti pripravljeni za kako drugo večje podjetje. Revna občina na deželi, če želi zboljšati kako cesto ali napraviti nov vodnjak ali kaj takega, nima niti toliko pravice, da bi smela prositi. Prav želeli je, da bi ljudstvo imelo več zaupanja v svojo silo — da govorimo z besedami odličnega deželnega poslanca — a marsikje so take okoliščine, da posestniki plašno gledajo, kedar slišijo, da bode treba zopet kaj zidati, zopet kaj delati. In dokler deželni zbor sploh daje subvencije v koristne namene, ne vemo, s kako logiko bi se take subvencije mogle kmetskim občinam odrekati. Če se dovolijo enemu, privoliti se morajo drugemu, če ne, jih imajo kmetske občine pravico tirjati. To splošno načelo, katero se je pri zadnjih deželno-zborskih sejah zastopalo, nikakor ni pravično. Praša naj se: kje je potreba — in ne, kdo je dosti imeniten in poznat, da semu milostno pripozna pravica, da sme prositi.

Ako se je g. Lavrenčič potegnil za Notranjce, učinil je pravo. Vse dobro privoščimo Dolenjcem, ali resnica je, da je Dolenjsko za dežela v zadnjem času prav veliko storila.

Čudimo se, da je g. Lavrenčiča podpiral gosp. Pakiz in ne kdo drugih notranjskih poslancev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. aprila.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri zvečer ob 6. uri sejo. Dnevni red: I. Oznanila predsedstva.

II. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) gledé letošnjih dopolnitvenih volitev za občinski svet; b) o notarja Ivane Gogole ugovoru proti volilnemu imeniku. III. Policijskega odseka poročilo a) o določitvi občinskih podpor za morske kopelji v Gradu; b) o mestnih policijskih stražnikov pokrivalih za svečane prilike. IV. Personalia (oddaja službe prvega mestnega vrtnarja in dr.)

(Štajerski deželni zbor) je imel dné 1. t. m. 22. sejo. Mej drugim je bil sprejet predlog, da se na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru ustanovi poučno-fiziološko poskuševališče za vino- in sadje-rejo na kmetijski šoli v Grottenhofu kmetijsko - kemično poskuševališče s pridržkom, da država dovoli primerno podporo. Poročevalec vinorejskega odseka, Robič, nasvetuje, da se dež. odboru dovoli v smislu člena II. zakona z dné 3. oktobra 1891 kredit 10.000 gld., katere naj vinorejcem razdeli kot brezobrestna posojila do konca leta 1893. Nasvet je bil sprejet. Pri poročilu o naravnih vsprejetih, katerih je na Štajerskem 138, se je oglasil dr. Radey ter omenil, da je svoječasno glasoval proti dotičnemu zakonu, ki je bil vsprejet le z enim glasom večine. Če deželni zaklad prevzame vse troške, bode Spodnji Štajer bolj obremenjen, nego Gorenji. Govornik sicer privoščil to olajšavo nemškemu delu dežele, ali v prihodnje naj bo deželni zbor bolj naklonjen Spodnjemu Štajerju, kedar bode predlagal opravičene prošnje. Nasvetuje tudi, naj skuša deželni zbor izterjati troške za tuje osebe, ki se oglašajo v vsprejetih. Deželni odbornik Karlon odgovarja, da bi se moral skleniti državni zakon. Poslanec Kavčič se pritožuje o veliki nadlogi postopačev, ki delajo deželi velike troške.

(Konservativno obrtno društvo) v Ljubljani je imelo včeraj ob 6. uri v rokodelskem domu svoj društveni shod. Prvi je govoril g. dr. I. Janežič o socijalizmu. Ta veleznimiv in poljuden govor, ki je pošnjeval pojem in razne pomenesocijalizma, je bil nekaj uvod prihodnjim govorom, katere priredi č. g. dr. Janežič pri raznih shodih konservativnega obrtnega društva. V prvem svojem govoru dokazoval je govornik jasno pomen človeške družbe in njen namen, ovrgel je razne krive nazore o človeku in njegovem namenu ter pojasnil, da je človek stvar božja, da je pa tudi človeška družba odvisna od Boga ter da se le v tesni zvezi z Bogom približuje svoji sreči. — Za tem s splošno pohvalo sprejetim govorom nadaljeval je g. Andrej Kalan svoje govore: Podobne iz socijalnega življenja. Za ta večer si je izbral predmet: Dežela z adovoljnosti ter pojasnjeval, kako že natorno vsak išče te dežele, dalje kako jo ljudje iščejo po napačnih, kako po pravih potih. Ves govor je bil osoljen s šaljivo-resnimi vzgledi iz življenja, ki so drastično osvetljevali obravnavano stvarino. — Predsednik društva g. Regali se je zahvalil govornikom za poljudna, času primerna govora ter naznanil društvenikom, da se bodo po Veliki noči zopet nadaljevali društveni shodi.

(Imenovanje.) Državni pravdnik v Gradcu, g. dr. G. Zistler, je imenovan svetovalec pri gradškem nadsodišču.

(Iz Celovca) se nam piše: Tukajšnjemu mestnemu odboru izročila se je v zadnji seji dne 29. marca prošnja plinove tovarne o vpeljavi električne razsvetljave. Tovarna je pripravljena, da z gotovimi pogoji takoj uvede električno razsvetljavo, za katero se hoče posluževati ne vodne, marveč parne moči. Dotična prošnja se je izročila pravnemu odseku. — V isti seji se je mestnemu starejšinstvu predložila vloga odbora družbe sv. Mohora o gradnji nove družbine hiše. Vloga se je izročila stavbinskemu odseku. — „D. allg. Zeitung“, po domače „Beljaški Urši“ v Beljaku začelo je zmanjkovati prave sape. Pošel ji je „nervus rerum“ in ta list od sedaj naprej ne bode več izhajal trikrat na teden, marveč samo dvakrat. No, naša želja je samo, da se ta list sploh prej ko mogoče za vselej preseli v krtovo deželo!

(Slovensko gledišče.) Včeraj se je predstavljala znana šaljiva igra s petjem „Čevljar baron“ na korist igralki gđe. M. Slavčevi in igralcu g. A. Verovšku. Igra, ki se nam ne zdi ravno primerne za ta čas, se je predstavljala precej gladko ter vzbujala mnogo smeha. Gđe. Slavčeva je imela glavno vlogo učenca Naceta ter jo izvršila prav marljivo. Le njen glas za petje je v daljši vlogi preslab in negotov. Sicer pa kaže igralka sposobnost in pridnost za take naivne vloge. G. Verovšek je predstavljaj manjšo vlogo zdravnika dr. Kralja prav pohvalno.

Vloga mojstra Podplata je bila prav hvaležna za g. Perdana, vendar pa moramo grajati, da je v svojih kupletih omenjal dveh tukajšnjih dogodkov, o katerih se je in se bode govorilo na drugem pristojnem mestu. Tudi kritikom je jedno zasolil. Kar se nas tiče, so taki smeli napadi za nas udarec v vodo.

(V isterskem deželnem zboru) je bil v soboto sprejet predlog posl. Constantinija, da deželni odbor izdela načrt zakona, po katerem naj bi vsaka narodnost plačevala troške za svoje šole. Proti temu predlogu sta govorila dr. Volarič in M. Mandič.

(Tretji splošni avstrijski katoliški shod v Lincu.) Naznanili smo nedavno, da je pripravljali odbor za tretji avstrijski katoliški shod v Lincu poslal papežu Leonu XIII. udanostno pismo, proseč ga blagoslova svojem delovanju. Dne 25. marca dobil je pripravljali odbor po kardinalu Rampolliju odgovor, ki se glasi: „Sadovi, katere sta rodila poprejšnja avstrijska katoliška shoda, kažejo jasno, da naj se katoliki poslužujejo sredstev, katera uprav dandanes zahtevajo koristi vere. Sv. oče se je zelo razveselil, ko je vsprejel udanostno pismo onih mož, ki delajo priprave za tretji avstrijski katoliški shod, ter se trdno nadeja, ker pozná gorečnost in modrost izvrstnega škofa ter istinito katoliško prepričanje in življenje pripravljajočih odbornikov, — da se bo tudi tretji avstrijski katoliški shod dovršil sijajno in uspešno, kakor njegova prednika. Papež prosi pripravljali odbor, naj deluje v ta prelepi namen z vsemi silami. Za to prosi Boga tudi Leon XIII. sam ter podeli pripravljalnemu odboru apostolski blagoslov.“

(Predavanje v Rudolfinumu.) Gospod kustos Müllner je predaval o nekaterih najnovejših starinskih najdbah, ki so za zgodovino naše dežele in védo sploh posebno zanimive. Tako je najprvo pokazal tri metre dolg, natančno izdelan model onega starinskega čolna, ki je bil najden na dnu ljubljanskega barja. Govoril je dalje o orožju, katero je bilo najdeno v Gradišču pri Šmihelu poleg Hrenovic, in o orožju starih Keltov in Rimljanov. Gosp. kustos je dal napraviti po originalih v muzeju modele raznega starega orožja ter občinstvu razlagal njegovo porabo. Pojasnil je najdbe pri lanskem kopanju v Ljubljani in končno napis neke plošče, vzdane na semeniskem poslopju, kateri napis je dal narediti Janez Jurij Thalnitseher v spomin svoji soprogi, rojeni Saneti, kar pa se na plošči čita „Natesia“.

(Novomeški mestni zastop) je sklenil, ulice zaznamovati z imeni. Mesto je sicer majhno, vendar je umesten ta sklep z ozirom na to, ker je pričakovati več tujcev, ko bode dolenska metropola zvezana po železnici s središčem dežele.

(Prememba posesti.) Gostilničar hôtela „Prislonu“, g. J. Hafner, je kupil bišo št. 47 na Šempeterskem predmestju, v kateri je sedaj Schreinerjeva pivarna, za 22.000 gld.

(Na Vačah) so imeli sv. misijon od 17. do 25. sušca med obilnim vdeleževanjem vernega ljudstva, posebno poslednje dni. Misijon je bil skupaj za župnijo Vače in Hotič. Vodili so ga prečastiti gg. oo. lazaristi Karol Heidrich, Urban Nežmah in Jožef Ferjančič.

(Mestni zastop goriski) je v hudih škripcih, v kakoršnih najbrže še ni bil. Predpretekli teden sklical je mestni župan starašine k posvetovanju, kako naj bi glasoval kot poslanec in župan goriskemu mestu o podpori za furlansko železnico. Sklenilo se je, da mora glasovati proti podpori, ker ona železnica bo Gorici le v škodo. Starašine Ritter, Venuti in Verzeznassi so pa izjavili, da bodo glasovali za podporo, ker so to kot deželni poslanci dolžni svojim volilcem. Ker so jim na to drugi očitali, da z glasovanjem za furlansko železnico postanejo izdajalci goriskega mesta, pobrali so svoje klobuke, odpovedali se mestnemu starejšinstvu ter odšli. — Drugega dné se je odpovedal še profesor Culot, ker se je nekaj spri z županom zaradi šolskih zadev, za katere gorisko mesto silno slabo skrbi. — Ker sta se pa že poprej odpovedala gospoda Budau in Candelini, ostalo je le še 18 starašin, in ker se gospoda Gorjup in Laščak ne udeležujeta več starašinskih sej, ostalo jih je le še 16, torej premalo za vse take sklepe, ki zahtevajo dvetretjinsko večino. — Danes teden se je bila po mestu raznesla celó govorica, da vlada namerava razpustiti mestni zastop ter poslati svojega komisarja, da počisti gnilobo iz mestne uprave. Isto vest so kot govorico objavili nekateri laški listi tržaški in tudi „Corriere“, kateremu

se pa ni zdela verjetna. Mi pravimo, da bi edino le kak razumen in odločen komisar mogel urediti zmedene in gnile razmere v naši mestni kolibi. Ako gre še nekaj let po dosednji cesti, pridemo kmalu — na boben.

Telegrami.

Praga, 2. aprila. Deželni zbor je soglasno sprejel po zmoti odklonjene nasvete poslanca Spindlerja, da se v muzeju postavi Komenskega kip in ustanovi Komenskega muzej. Zbor je tudi sklenil prošnjo do vlade, da skrbi za direktno zvezo Češke s Trstom.

Poznanj, 3. aprila. Vsled ognja so iz četrtega nadstropja skočili mati in pet otrok. Mati in jedna hčer sta mrtvi, ostali so več ali manj ranjeni.

Frankobrod, 4. aprila. „Frankfurter Zeitung“ je dobila baje od dobro poučene strani opis rusko-bolgarske organizacije naprjene proti Bolgariji. Glavni sedež organizacije je v Odesi, prvi podružnici pa v Carigradu in Belgradu.

Pariz, 3. aprila. Anarhist Ravachol je priznal, da je prouzročitelj eksplozij v St. Germain-u in v ulici de Clichy.

Pariz, 4. aprila. Policija je prišla za žensko preoblečenega moža, katerega osebni opis se popolnoma vjema z anarhistom Mathieu-om, glavnim sokrivcem Ravacholovim.

Vsebina IV. zvezka:

Janez Šubic. Spisal I. — Na tuji zemlji. VII., VIII. Zložil M. O. — Ljudska osveta. Povest. Spisal Podgoričan. — Diabolus vagabundus. (Peklenšček Potepnišček.) Kratkočasnica. — Po narodnih pripovedkah spisal Anton Hribar. — Pokrečjeva ura. Slika. Spisal Slavoljub Dobrávec. — Zimski spomini. II. Zložila Gorislava. — Vaška pravda. Resnična povest. Spisal Podgoričan. — Tigrán in Tala. Romanca. Zložil A. M. — Časov tek. Zložil A. M. — Pomladna. Zložil Anton Hribar. — Književnost ogerških Slovencev. Spisal Andrej Fekonja. — Le mladost se več ne glasi. Zložil Ant. Hribar. — Fran Cegnar. Spisal dr. K. Glaser. — Iz Jenkove ostaline. Predpustnica. Obupanec. — Slovstvo. A. Slovensko. B. Češko. C. Rusko. — Narodne stvari. — Razne stvari. — Slike: Jurij Šubic, slikar, umrl 1. 1890. (Po fotografiji.) — Janez Šubic: „Mati Božja“ pri sv. Volbenku. (Po fotograf. ured.) — Janez Šubic: „Sv. Peter“ pri sv. Volbenku. (Po fotograf. ured.) — Gueul na Čeremošu. — Gorjučanka pristopa k sv. obhajilu. (Nar. G. Dyleziynski.) — Kristus k stebri privezan. (Naslikal Le Sueur.) — Jan Amos Komenský. (Po fotografiji.) — Zamorska naselbina z redovnicami škofa Sogara v Geziri pri Kajiri. (Po fotografiji.)

Umrli so:

30. marca. Anton Pance, mestni ubog, 75 let, Karlovska cesta 7, oslabiljenje. — Franc Omeje, poštni oficijal v pokoju, 46 let, Poljanska cesta 13, otrpnjenje pljuč. — Jožefa Raffanelli, artistova hči, 1 leto sv. Petra cesta 25, eclampsie infast.

Tuji.

1. aprila.

Pri **Matiču**: Ivan Egli, inženir; Rumpold, Hausner, Klekner, trgovci; Koppstein, Hoffman, Gonnerman, Lunzer, Hoek, potovalci, z Dunaja. — Rodbina Seehofer-jeva; Eppel, trgovci; Kowač, zasebnik, iz Gradea. — Lainser iz Bludenca. — Konzelman, trgovec z živino, iz Bregence. — Nöling, kapitanova vdova, iz Pulja. — Lukanitsch iz Celja. — Wessel, potovalec, iz Brna. — Soklič, trgovec, iz Maribora. — Prinz, trgovec, iz Prage.

Pri **Južnem kolodvoru**: Lamberger, potovalec, z Dunaja. — Schapla iz Šturja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	739.9	3.6	sl. svzh.	jasno	
2. u. pop.	738.2	16.2	"	"	0.00
9. u. zveč.	739.0	10.2	"	"	
7. u. jut.	739.6	6.4	sl. sever	jasno	1.00
3. u. pop.	738.0	18.0	sl. zapad	"	dež
9. u. zveč.	738.1	11.6	sl. jzap.	"	

Srednja temperatura obeh dni 10.0° in 12.0°, oziroma za 2.2° in 3.9° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 31. marca 1892.

(Brzjavno poročilo.)

Bankovec v prometu	gld. 397,852.000 (+16,480.000)
Kovinski zaklad	" 245,686.000 (— 344.000)
Listnica	" 139,747.000 (+14,874.000)
Lombard	" 24,144.000 (— 788.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 51,215.000 (—17,942.000)

198 1

Ivan Babšek naznanja sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest o smrti nepozabljive nena-domestne tete gospé

Marije Rozman,

trgovke in posestulce v Šmariji,

katero je Vsemogočni danes v nedeljo, dné 3. aprila, ob 8. uri zjutraj, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 72. letu njene starosti poklical k Sebi v boljše življenje.

Pogreb boče v torek, dné 5. aprila, zjutraj ob 9. uri.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi Matere božje v Šmariji.

Nepozabno pokojnico priporočam v pobožno molitev blag spomin.

Šmarije pri Ljubljani, dné 3. aprila 1892.

St. 640.

Razpis cerkvene gradbe.

Županstvo Idrija usmerava pokopališčno cerkev sv. Križa s stolpom nekoliko prezidati in, oziroma zvišati, in bo zadevna dela ofertnim potom oddalo.

Skupni troški proračunjeni so na 7200 gld. Od teh spada na dela za: kopanje 68 gld. 87 kr., zidanje 4032 gld. 88 kr., klesanje 281 gld. 60 kr., tesanje 692 gld. 83 kr., mizarska dela 192 gld. 50 kr., strešna dela 1096 gld. 82 kr., ter za železnijska in kovinska dela 634 gld. 50 kr.

Natančnejši stavbeni pogoji, obrisi in proračuni so pri podpisnem uradu v pregled razgrnjeni; delo je 14 dni po odločitvi pričetni in najpozneje do 24. septembra 1892 končati.

Kolekovane ponudbe z varščino 700 gld. vložiti je tauradno do všte-tega 21. aprila t. l. ter naj se ponudnik izrazi o tem, za katero ceno bi prevzel delo s preskrbjevanjem gradiva (materijala) vred, in za katero ceno brez gradiva.

Mestno županstvo v Idriji,

dné 2. aprila 1892.

Franco Didič, župan.

Dunajska borza.

Dné 4. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 70 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 70 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	988 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	312 " 40 "
London, 10 funtov strl.	118 " 65 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 42 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 60 "
Nemških mark 100	58 " 05 "

Dné 2. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 95 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	140 " 30 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	180 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 20 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	— " — "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	66 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 30 1/2 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premije.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dné 2. maja.